

RADA STARÁ Ā•CH

ĀšterĀ½, 15 prosinec 2015

V tomhle pokoji jsem spala pĀ™ed tĀ™iceti lety. TeĀ• uĀ¾ nemám dudlík, zato mám zánĀ›t dutin. „NezapomeĀˆ smrkat!“ probudila mĀ› pĀ™ed chvílí babiĀ•ka stojící u mé postele s pĀ™ídĀ›lem antibiotik, kakaem a strā•nĀ› chlebem s medem. NezapomeĀˆ smrkat? To je jako „nezapomeĀˆ dýchat“, „neĀ¾ pĀ›jdeš spát, tak zavĀ™i oĀ•i a zhasni svĀ›tlomet“ nebo „jeĀ• vpravo“.

Jak mĀˆĀ¾u asi zapomenout smrkat, kdyĀ¾ se moje hlava promĀ›nila, slabší povahy odpustí, ve fontánu zelený nudlí? NezmĀ›rný vdĀ›k za to, Ā¾e mi babi hlídá malého teroristu, ve mnĀ› udusil touhu teleologicky polemizovat, poslušnĀ› jsem zatroubila do kapesníku a srkla si kaka. SoutĀˆĀ¾ o nejnĀ›vidĀ›nĀ›jší radu vyhrálo suverĕnnĀ› „ObleĀ• si nĀ›lník“. KdyĀ¾ je Vám patnáct a strā•nĀ› moc chcete chodit do školy nahý nebo alespoĀˆ v nĀ›jaké ustĀ™ihnuté síti a bederní roušce, tak nĀ›lník je opravdu to, co Vā• outfit nutnĀ› potĀ™ebuje. Pamatuju se, jak jsem ho ze sebe rvala ve výtahu, abych uĀ¾ v metru cestou do školy mohla ukazovat pupek. Byla to mezi námi poslední chvíle, kdy jsem si to v tomhle Ā›ivotĀ› mohla dovolit. Tedy do doby, neĀ¾ mi fatálnĀ› „nastydl spodek“, jak to nazývá rada starších, a já jsem pak musela nosit nejtrapnĀ›jší bombardĀ•áky a do nich vraĀ¾ený nĀ›lník s jahodami, coĀ¾ Vás mezi mládeĀ›í naprosto diskvalifikuje! Pokoušela jsem se etablovat mezi tĀ™idní elitu alespoĀˆ pokoutným pokuĀ™ováním marihuany za rohem školy, ale byla jsem opakovanĀ› odhalena a pranĀ™ována rodinou, a to Vás smích pĀ™ejde i po trávĀ›. Mezi nejoriginálnĀ›jší rady rozhodnĀ› patĀ™í jedna, kterou mi telefonicky udĀ›lila zdejší babiĀ•ka, kdyĀ¾ jsem se svým nynĀ›jším muĀ¾em byla ve Ā•tyĀ™í na návštĀ›vĀ› DĀ›Ā•ina, a která doslova zní: „Nestrkej nikde hlavu do plotu!“. „Nemám strkat hlavu do plotu“, Ā™ekla jsem tehdy ZdeĀˆkovi a oba jsme na sebe uprostĀ™ed lesĀˆ Ā•eského Švýcarska zĀˆs nevĀˆĀ™icnĀ› koukat, neĀ¾ jsme vybuchli smíchy. Teprve nedávno jsem zjistila, Ā¾e kdosi z „nepovedené vĀ›ve naší rodiny“ kdysi dávno skuteĀ•nĀ› strĀ•il v batolecím vĀ›ku hlavu mezi laĀ›ky plotu a museli ho vysekat. Ano, i takovéto historky mohou radu starších inspirovat k tvorbĀ› nových, neotĀ™elých instrukcí, a to bez ohledu na to, Ā¾e jsou dospĀ›lý Ā•lovĀ›k se slušným IQ skóre. S mým Ā™idiĀ•ákem se objevilo „jeĀ• opatrnĀ›“ a zmĀ›né „vpravo“ nebo „pouĀ›ívej blinkry“. PĀ™ed státnicemi opakovanĀ› zaznĀ›lo „obleĀ• se slušnĀ›“ a "musíš se tvĀ™it, Ā¾e to umíš" apod. I Rada starších se ale nĀ›kdy utne. Když jsem napĀ™íklad jako teenager dorazila na návštĀ›vu ke svému nejstaršímu dĀ›dovi, který uĀ¾ je v pánu, ve svých nových okulárech, dĀ›da prohlásil: „Proboha, co to máš na obliĀ•ejí“ a tentokrát nemyslel akné. Brýle mi zabavil. Záhy se ale ukázalo, Ā¾e se tím dioptrická vada paradoxnĀ› nevyĀ™ešila. Brýle se tak staly trpĀ›nou souĀ•ástí mého luzného zjevu. Ale proĀ• to všechno píšu. Po narození synka jsem si uvĀ›domila, Ā¾ jsem se stala souĀ•ástí Rady starších a brzy mu budu udĀ›lovat rady jako „nesahej si na šulína, v obchodĀ› se neprdí, vem si na rande to naslouchátko a nos nĀ›lník!“. Budu ho ztrapĀˆovat pĀ™ed pĀ™áteli, kazit mu radost ze Ā›ivota a kontrolovat ho. Budu mu klást všeteĀ•né dotazy, nutit ho se oblékat jako blbec, chodit brzo spát, jíst, zdravit a nepoĀ›ívat drogy. A všechno to budu dĀ›lat s vĀ›domím své otravnosti a trapnosti a s malinkou jiskérkou nadĀ›je, Ā¾e z nĀ›j vyroste zdravý, slušný, smrkající Ā•lovĀ›k, který nebude zfetovaný jezdit vlevo s hlavou mezi laĀ›kami plotu. RENATA FÍKOVĀ